

POSTANOWIENIE

Dnia 7 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Karina Marczak

Sędziowie: SO Zbigniew Ciechanowicz (spr.)

SO Sławomir Krajewski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 7 września 2015 r. w S.

sprawy z powództwa G. B.

przeciwko Bankowi (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek zażalenia powoda

na zarządzenie Przewodniczącego Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 28 maja 2015 r., sygn. akt IX C 66/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 28 maja 2015 r. Przewodniczący w Sądzie Rejonowym Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie zarządził zwrot pozwu G. B..

W uzasadnieniu zarządzenia Przewodniczący wskazał, iż powód pismem z dnia 16 kwietnia 2015 r. wniósł o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności. Zarządzeniem z dnia 28 kwietnia 2015 r. Przewodniczący wezwał powoda do uzupełnienia braków formalnych pozwu poprzez wskazanie w terminie 7 dni wartości przedmiotu sprawy pod rygorem zwrotu pozwu. Dalej Przewodniczący zauważył, iż zobowiązanie to zostało doręczone powodowi w dniu 05 maja 2015 r. lecz nie zostało wykonane, wobec czego na podstawie art. 130 § 1 i 2 k.p.c. zwrócono pozew, o czym zarządzono jak w sentencji.

Zażalenia na powyższe zarządzenie wywiódł powód domagając się jego uchylecia.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący podniósł, iż w dniu 5 maja 2015 r. odebrał wezwanie do uzupełnienia braków formalnych pozwu, które w określonym terminie wykonał, W piśmie tym przedłożył dokumenty, w których widnieje wyraźnie i bezspornie kwota dochodzona przez pozwaną Bank, tj. 13.746 zł. Stąd w ocenie skarżącego wartość przedmiotu sporu została przez niego jednoznacznie wskazana i nie miał on świadomości, że koniecznym było dokonywanie jakichkolwiek dodatkowych czynności, a w każdym razie w pouczeniu brak było jednoznacznego wskazania w tym przedmiocie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się niezasadne.

Nade wszystko godzi się zauważyć, iż w myśl art. 130 § 1 k.p.c. jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych lub jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym. Mylne oznaczenie pisma procesowego lub inne oczywiste niedokładności nie stanowią przeszkody do nadania pismu biegu i rozpoznania go w trybie właściwym. W świetle cytowanego wyżej przepisu w przypadku, gdy pismo procesowe - w tym także pismo procesowe stanowiące pozew - jest obarczone brakami formalnymi, to wówczas obowiązkiem sądu jest wezwanie strony do usunięcia tychże braków w zakreślonym terminie pod rygorem jego zwrotu. Mieć przy tym należy na uwadze, iż w treści przepisu art. 130 § 2 k.p.c. zastrzeżono, że po bezskutecznym upływie terminu przewodniczący zwraca pismo stronie. Pismo zwrócone nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma procesowego do sądu.

W kontekście powyższego, a także mając na uwadze okoliczności rozpoznawanej sprawy, dostrzec należało, iż stosownie do dyspozycji art. 126¹ k.p.c., w każdym piśmie procesowym należy podać wartość przedmiotu sporu lub wartość przedmiotu zaskarżenia, jeżeli od tej wartości zależy właściwość rzeczowa sądu, wysokość opłaty lub dopuszczalność środka odwoławczego, a przedmiotem sprawy nie jest oznaczona kwota pieniężna. Zaznaczyć przy tym trzeba, że w orzecznictwie przyjmuje się, iż w świetle brzmienia cytowanego wyżej art. 126¹ k.p.c., obowiązek podania wartości przedmiotu sporu lub zaskarżenia nie powstaje jedynie wówczas, gdy przedmiotem sprawy jest oznaczona kwota pieniężna (por. postanowienie SN z dnia 26 września 2007 r., IV CZ 52/07, LEX nr 345535). Tym samym, w każdym innym wypadku strona powodowa wnosząc pozew jest obowiązana w jego treści podać w sposób jednoznaczny wartość przedmiotu sporu, celem sprostanienia warunkom formalnym jakim takie pismo procesowe winno odpowiadać.

Przenosząc powyższe na kanwę rozpatrywanej sprawy Sąd Odwoławczy zważył, iż bez wątpienia powód wniósł pozew, który obarczony był brakami formalnymi, albowiem nie została w nim wskazana wartość przedmiotu sporu, a także nie załączono doń stosownej do liczby osób uczestniczących w postępowaniu liczby odpisów pozwu (art. 128 § 1 k.p.c.). W tej sytuacji stwierdzić należało, iż słusznie zarządzeniem z dnia 29 kwietnia 2015 r. powód został wezwany do uzupełnienia braków formalnych pozwu „poprzez wskazanie wartości przedmiotu sprawy i nadesłania jednego odpisu pozwu w terminie 7 dni pod rygorem zwrotu pozwu” (k.10). Co prawda, w przepisany termin powód uzupełnił część braków formalnych pozwu do których usunięcia był wzywany (tj. przedłożył odpis pozwu), tym niemniej jednak dalej nie wskazał wartości przedmiotu sporu. Skoro zatem przedmiotem sprawy nie była oznaczona kwota pieniężna, a powód został w sposób prawidłowo wezwany do uzupełnienia braków formalnych pozwu i temu zobowiązaniu w zakreślonym terminie nie uczynił on za dość, to prawidłowo Przewodniczący w Sądzie I instancji zarządził zwrot pozwu stosownie do art. 130 § 2 k.p.c.

W kontekście zarzutów skarżącego podkreślenia wymaga, iż obowiązkiem powoda było sporządzenie pozwu odpowiadającego wszelkim warunkom formalnym, w tym także po myśli art.126¹ § 1 k.p.c. poprzez jednoznaczne i precyzyjne określenie w treści pozwu wartości przedmiotu sporu. Temu obowiązkowi w żadnym razie nie czyni za dość samo załączenie do pozwu dokumentów w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...), postanowienia w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego czy pism komornika zawiadamiających dłużnika (powoda) o wszczęciu egzekucji i zajęciu wierzytelności w sprawie egzekucyjnej Km 452/09. Nie jest bowiem rzeczą sądu czynienie poszukiwań i ustaleń jaka jest wartość przedmiotu sporu na podstawie dowodów załączonych do akt sprawy, gdyż obowiązek wskazania tej wartości spoczywa na powodzie. Marginalnie tylko dostrzec należy, iż w treści zażalenia powód, za wartość przedmiotu sporu uznaje kwotę 13 746 zł, zaś z treści załączonych dokumentów wynika, iż egzekucja dotyczy również egzekucji kwoty 2 857,18 zł jako skumulowanych odsetek oraz kosztów postępowania klauzulowego.

Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji postanowienia.